

Tác giả là một nhà báo, phụ trách mục "Chuyện Vở a Hề" trong Ca Dao Magazine ở Dallas, đã góp nhiều bài viết và nhận Giải Danh Dự Viết Về Nền Văn Học Mỹ. Sau đây là bài viết của ông dành cho mùa giáng sinh.

Cố gắng làm nên thơ y tuyết rời, ông Phong làm nên cánh đồng tuyết ở Bắc Âu.

"Cánh đồng tuyết trắng ngàn năm thành biển tuyết khi đông sang. Ở đó, có ngôi làng cách xa thành phố ngàn dặm, nơi cánh đồng, ruộng ngô và sân trong làng đều trắng nhau. Ngôi nhà gỗ của người phụ nữ có cửa sổ ven ruộng ngô và sân và hai con nhóc, họ sống trong túp lều tuyết nhỏ ấm áp như một chiếc ấm. Khi ruộng ngô chín vàng theo gió báo thu sang thì người phụ nữ đi săn và mua những bình hoa để có những cái nhìn cho vui ông tích trữ để dùng mùa đông, phần dăm ra đem bán cho hàng xóm, lấy tiền mua những đồ đạc cho gia đình dùng suốt mùa đông giá vì sang xuân mới đi ruộng lại được.

Mùa thu năm nay người nông dân ruộng ngô tuyết rơi bay và xóa đi ngày đi. Người phụ nữ không về nhà nữa cả cái tết chôn người mẹ. Ông đi làm trong gian khổ và thốn thốn và hai con thơ đói. Phong thì ở đây là nhà nào có đám tang thì không nên đi, ruộng ngô hàng xóm sẽ đến viếng thăm, chia buồn cùng tang quyến, và không bao giờ quên mang theo thức ăn để cho tang gia, coi như sẽ chia sẻ của láng giềng với gia đình không may. Tết nhà hàng xóm giàu hay nghèo, ruộng lòng hay keo kiệt, thóc gạo thích người quá cố và tang gia hay không?... Mâm thức ăn họ đưa đến sẽ nói lên tất cả.

Tuyết đã rơi dày trắng cả ngõ, gia đình người phụ nữ sẽ thoát khỏi cửa sổ ven ruộng theo ánh nắng mùa đông yếu ớt. Người phụ nữ nhìn hai con và ruộng thóc tích trữ trong nhà không thấy nào để sống qua mùa đông. Bà cố đi tìm đầu buôn, thóc gạo thì người cha quá cố, người cha thóc gạo kính của hai con. Bà đi xin giúp việc cho hàng xóm. Ai cũng thóc gạo cho hoàn cảnh của bà nên họ thuê bà kéo nước giếng, người khác gạo thì thuê bà giặt màn cửa để chuồn bông đón Giáng Sinh đang về, người thuê bà bán của để đốt lò sưởi vì mùa đông đến sớm... Người phụ nữ cùng với tất cả kiết sự. Khi tiếng chuông nhà thờ vang lên lúc Mùng Giáng Sinh, đã chớm hết công việc bà có thể làm để nuôi con. Trừ về túp lều giá băng với quần áo ba mẹ con không đủ ấm, cái đốt lò sưởi không còn vì đã bán hết để mua ruộng thóc - ruộng thóc cũng không còn. Một Giáng sinh không đủ no và đủ ấm trong túp lều người phụ nữ đã bỏ lại với con trên thế giới vô tình. Người phụ nữ nghĩ ra sinh kế mới! Sáng hôm sau, bà vác túi đi khắp xóm làng, hỏi ai muốn mua gì ngoài thành phố thì bà sẽ đi mua cho họ để lấy chút tiền công mà mua ruộng thóc cho con. Người phụ nữ lắng nghe sự sàng lọc công đi chợ cho bà vì không ai nghĩ tới chuyện băng qua cánh đồng tuyết mùa này chỉ để mua ít ruộng, bông, sữa...

Tuyệt Rời

Tác Giả: Phan

Thứ Tư:, 31 Tháng 12 Năm 2008 12:04

Bà Ii qua cánh đồng tuyền trong nôi bu n s ph n. Cũng may ngoài th tr n có ngôi nhà tr ng là ngôi nhà c a m t th ng gia giàu có nh t trong vùng, ch c n đ n đó là mua đ c t t c nh ng gì hàng xóm nh mua. Ph n ti n công ít i c a lán gi ng cho, bà mua l ng th c cho con. Nh ng s c l c ng i đàn bà th ng đoi, kh , thêm âu s u v ng i ch ng m i qua đ i nên ch ng đ c bao lâu thì bà đ b nh. Nh ng c n s t do c m l nh làm kh thân nh ng bà đ c s ng h nh phúc bên ch ng dù ch là nh ng c n m s ng c a ng i c m l nh. Khi t nh d y v n không có gì đ n u cho con ăn, bà Ii chm vào nh ng c n s t, nh ng gi c m bên ch ng và hai con trong m no h nh phúc... L n t nh Ii sau cùng, đ a con trai đã v ng nhà. Em gái nh nhoi c a nó c l m nh m trong c n đoi. Con bé nói s ng khi ng t đi vì đoi bên mâm c m nhà tr ng trong mê man vì hôm cha nó m t, ông ch nhà tr ng có cho gia nhân b ng vô mâm c m th nh so n nh t trong căn l u này t khi nó đ c sinh ra. L n đ u trong đ i, con bé bi t đ n th c ăn ngon.

Th ng bé đi Ii nh ng d u chân c a m vì ch ng ai băng qua cánh đ ng tuyền mùa này. Nó đm v cho xóm làng nh ng th h c n đ có th đm v nhà đ c ít l ng th c cho m và em. Nh ng cũng ch vài hôm thì s c cùng l c ki t, th ng bé lên c n s t vì c m l nh. Nó n m ch ch t. Ng i m tuyền v ng trong b nh ho n, c tìm ki m m u khoai hay b t c th gì còn sót Ii trong l u đ n u cho đ a con gái I đi vì đoi, nh ng không tìm đ c gì có th ăn. Con bé mê s ng vì đoi đã ăn ngon lành b a c m nhà tr ng trong m đ ch t t nh! Nó th th vô tai m : M Ii! Ch ng nào anh con ch t?"

**

C m i l n th y tuyền r i, ông Phong Ii nh đ n ng i cha đã tr t chân trong m t cu c chi n tranh nh ng Ii m t m ng trong tr i tù c i t o. Nh ng i m v t su i băng r ng d u d i n ng m a đi ch m n cho khu kinh t m i đ có chút ti n công mua l ng th c cho con. Ng i m làm thuê b t c v c gì ng i khác m n, bán h t t c - tr nhân ph m. Ng i m c y thuê cu c m n b ng hai bàn tay ng c đã g c ch t vì ng đ c khoai mì sau b a ăn cu i cùng v i hai con th d i. N m m ng i m không quan tài, không nhang khói, hoang vu n i bìa r ng đã th m h t n c m t hai con l n t giã cu i cùng. - Nh ng c khoai mì do đ a con trai đã đi ch thuê thay m đ có mi ng ăn cho gia đình khi s c bà c n ki t, tinh th n kh ng ho ng t i t n cùng vì tin ch ng đã ch t ch n r ng sâu. Trong căn chòi tranh gió rét cu i năm lòn qua vách tr ng. Đ a em gái th ngây không còn m đ h i: "Ch ng nào anh con ch t?" Nó đã đi hoang và ch t trong tr i ph c h i nhân ph m vì nh ng c n nghi n xì ke v t v i t v ong. Ông Phong ân h n su t đ i vì không tròn trách nhi m v i em gái khi cha m đã qua đ i. Cu c ra đi b t ng đã c u đ c đ i ông nh ng giàu sang phú quý hôm nay đ i b ng cái ch t c a cô em b v gi a dòng đ i nghi t ngã ch n quê nhà. N c m t ông t ch y m i l n nhìn tuyền r i. Lòng ân h n tr ng tr i nh tuyền ph , tuyền r i tan khi m t tr i lên, m t đ t h i sinh. Chúa nhân t không đ cho ai ch t h t c gia đình, nh ng ng i còn hít th mà cõi lòng đã ch t theo thân nhân là thành qu cách m ng q quê ông. Ông không hi u lòng đ t sao Ii s n sinh ra m t ch nghĩa làm ô u đ a c u.

C m i l n nhìn tuyền r i, ông Phong Ii nh cánh đ ng tuyền bên b c Âu, không bi t đ a bé trai có qua đ c ki p n n; đ a bé gái có đi vô con đ ng cùng; ng i m có b Ii hai con b v ,

Tuyết Rời

Tác Giả: Phan

Thứ Tư, 31 Tháng 12 Năm 2008 12:04

Ì c lũng trên cõi đĩ i ô trĩ c?... Đĩ u ông bĩ t duy nhĩ t là lòng ngĩ i trên dũ ng thũ đã khếp ì i! Nhĩ câu chuyĩn không tên mà ông đã đĩ c tĩ tĩ giĩ y gĩi xĩi trên con đĩ ng đĩ n trĩ ng buĩ i sáng. Thĩ i quá đĩ i quê ông, hĩ c trò thĩ c đĩ y thì đánh rĩng bĩ ng muĩ i rĩ i đi hĩ c vĩ i cái bao tĩ trĩ ng trĩ n. Trên con đĩ ng đĩ t đĩ thân quen rĩ n rĩ mùa thu vĩ vĩ i nhĩ ng chiĩ c lá vàng bay xào xĩ c nhĩ ng lòng ông rĩ n rĩ hĩn hoan vì tĩ tiĩ n tĩ trên chiĩ c xe đồ chĩ y ngang qua đã bay xuĩ ng mĩ t đĩ ng. Ông nhĩ t đĩ c tiĩ n vĩ a bĩ ng gĩi bĩ p trĩ ng có đĩ a bào, muĩ i đĩ u phĩ ng thĩ m ì ng tuĩ i nhĩ . Ăn hĩ t bĩ p trên miĩ ng lá chuĩ i và cái muĩ ng bĩ ng khúc lá đĩ a cĩ t ra. Miĩ ng lá chuĩ i đĩ c ông trĩ nó vĩ cát bĩ i, miĩ ng giĩ y có chĩ xĩ ra tĩ cuĩ n sách, cuĩ n truyĩ n nào đó mà ngĩ i bán bĩ p nũ u lĩt đĩ i miĩ ng lá cho đĩ nóng tay đã in sũ đĩ m vào hĩ n ông câu hĩ i: "Chĩ ng nào anh con chĩ t?" Nĩn mĩ i ì n nhĩn tuyĩ t rĩ i, ông Phong ì i tĩ hĩ i: "Sao mĩnh không chĩ t? Nhĩ ng ngĩ i gieo rĩ c khĩ đĩu, chia ìa cho ì ng dân sao không chĩ t?" Hành tinh bao giĩ mĩ i hĩ t nhĩ ng cuĩ c đĩ i thĩ a; nhĩ ng tĩ tĩ ng, chĩ nghĩa chĩ làm bĩng hoĩ i tình ngĩ i. Nhĩ ng tuyĩ t thì cĩ rĩ i cho ì ng tri hĩn mĩ n khĩ c khoĩ i hĩ n. Tuyĩ t chĩ đĩ sĩ c làm thĩ c tĩ nh nhĩ ng linh hĩ n còn có niĩ m tin đĩ đi làm tĩ thiĩ n. Tuyĩ t không vùi ì p đĩ c bĩ o quyĩ n và u mĩ cĩ a chĩ nghĩa vĩ thĩ n. Tuyĩ t rĩ i ngĩ p hĩ n ông Phong cho tĩ i tiĩ ng chuĩng nhà thĩ Mĩ ng Giĩng Sinh ì nh lĩt... mĩ t nĩm nĩ a qua đĩ.